

உ
சிவமயம்.

சண்முகநாதன் முனை

இரங்குன் ஆறறை மேன்மாடத்தும்,
பசுமந்தானிலும் எழுந்தருளிய
ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமி
தோத்திரக் கொத்து.

இது

இராமநாதபுரம் சமஸ்தான

ளித்துவான்

ஆண்டுகொண்டான்

ஸ்ரீமத் சுப்பிரமணியப் புலவரவர்கள்

பேரனும்

இரங்குன்

உ. அ. மு. க. கடைக்

கிளர்க்குமாகிய

பூசேரி

ம-ள-ள-ஸ்ரீ சே. பழநிவேலுப் பிள்ளை

அவர்களால்

இயற்றப்பெற்று

ஸ்ரீ மகுட தனவைசிய சிகாமணிகளாகிய

இரங்குன் நகரத்தாரால்

இரங்குன்

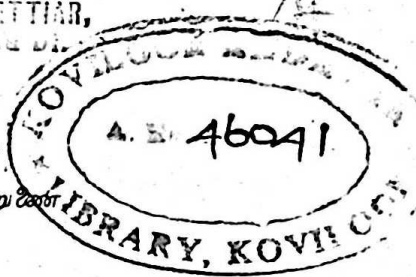
பாண்டியன் அச்சாப்சில், பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விரோதிகிருதுவூ டைம்.

ACC. NO. 46041

சிவமயம்.

சண்முகநாதன் ஹுணை

சிறப்புப் பாயிரம்.

—(*)—

மேலைச்சிவபுரி

சண்மார்க்க சபையின் காரியதரிசி

ஸ்ரீமான் கு. ம. மு. குமரப்ப செட்டியா ரவர்களால்

இயற்றியது

பொன்பொலி யரங்க மாகக் வணிகர்
புனிதமா மனையினி லமர்ந்தா
ரன்பொடு பணிவார்க் கருள்செயுங் கண்க
ளாறிரண் டுடைய செவ்வேண்மேன்
முன்புரி தவத்தாற் சேதூரா மனுக்கு
முளைத்தநற் பழி வேலென்பா
னின் புறச் சொற்ற பதிகநா வலரா
வியம்பொணப் பொருள்பயப் பனவே

பொன்னிருக்கும் பூச்சேரிப் புகழிருக்கும் வெளாளர்
புளையில் வாய்மை
மன்னிருக்கும் வழிவந்த மதுவிருக்குங் கனிசப்பிர
மண்யன் பேரன்
முன்னிருக்கு முதனான்கின் முடியிருக்கும் பசுமந்தான்
முருகனுர்க்குத்
தென்னிருக்கும் பழனியவேல் செய்திருக்கும்
பதிகப்பாத் தித்திப் பாமே

(2)

இராமநாதபுரம் சிவகங்கை ஸம்ஸ்தான

மஹாலித்துவான்

ஜவாதுப் புலவரவர்களின் ஐந்தாவது

பெளத்திரர்

முகம்மது மீர் ஜவாதுப் புலவரவர்களாற்

கூறிய

வெண்பா.

வானோ ரழுதோமுன் வள்ளிகண வர்க்கியந்த

தேனோ மதுரத் தினைமாவோ—ஊனாறும்

வேலா ரறவையன் மேற்பழனி வேல்சொற்ற

தோலாநற் றோத்திரக்கொத் து

இரங்குன்

பாண்டியன் பத்திராதிபரும்

செந்தமிழ் வித்துவானுமாகிய

ஸ்ரீமத் ஆ. சத்திவேற் பிள்ளை அவர்களால்

இயற்றிய

வெண்பா.

கற்றவர்கள் போற்றாமயிற் கந்தன் கமலபதப்

பற்றடைய னாய பழகிவேல்—சொற்ற

இரங்குன் பசுமந்தா னில்வே லவன்பாத்

திரமெவர்க்குங் கிட்டாத தே

காட்டரசன் கோட்டை

ம-ந-ந-ஸ்ரீ நா. ஐயாக்கருப்பன் செட்டியார்

குமாரர்

நாராயணஞ் செட்டியாரா லியற்றியது

திங்கட் சடையுடை யான்றன் யன்றிரு வேய்ந்தவளக்

தங்கும் மெழிற்பசு மந்தான் வளர்தண்ட பாணிக்கன்பு

பொங்கத் துதிக்கொத் தெனும்பாப் புகன்றனன் பூசெரிவாழ்

துங்கப் பழகியின் வேற்பிள்ளை யென்னு நற்றாயவனே

—(*)—

24/6

உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீபரப்ரம்ஹணே நம :

இரங்கோன் ஆறறை மேன்மாடத்தமர்ந்தருளிய

ஸ்ரீசுப்பிரமணிய . சுவாமி

தோத்திரக் கொத்து.

விநாயகர் காப்பு.

வென்பா.

ஆடகமின் னாரங்க வாறறைவாழாறுமுகன்
பாடகப்பா தம்பழிச்சும் பத்திப்பாப்—பாடவரும்
ஆரணத்தான் விண்டு மறியாப் பதவிமல
வாரணத்தா னற்றுணையா மால்

ஜம்புலப்பத்திமாலை.

திருத்தலையே யாஞ்சடமே யறியாப் புன்மை

திருத்தலையின் னாற்கொண்டு சிருட்டி மேவுங்
கருத்தலையே செல்லாத வழிபெற் றய்வாங்

கருத்தலையே தேசேன்மோ கவன மாசப்
பொருத்தலையெய் யணியெனக்கொ ளடியர் சேவைப்

பொருத்தமுறீ வி யரங்கநக ராறில் லின்மே
விருத்தலையே படைவீடாக் கொண்ட செவ்வே

விருதுணையம் பதகமல மேற்றுக் கோள்ளே

(க)

கண்ணினையே கெட்டிமிசு தொல்லை யாமங்
 கண்ணகன் ஞா லம்புகுதாக் கைம்மா நெற்குப்
 பண்ணினையேற் பவமறுத்த நின்ற னோடும்
 பண்ணவர்க்கு மெட்டாத பதவி சேர்வாம்
 மண்ணிலது வெண்ணையெனி லயல்பார்க் காதே
 மண்ணியனை யாங்கநக ராறில் வாழும்
 புண்ணியனைப் புலவோனைப் புறத்த கத்தும்
 புண்ணியல்துன் பறநாட்டம் பொருத்திக்கொள்ளே)

நாசியே பெண்களின்புன் னுற்ற மெண்ணி
 நாசியென் றலையாதே நமனார் பாசம்
 வீசியே வருங்காலென் செய்வாய் கந்தம்
 வீசியே யணைகுதல்செய் மின்னா ரொன்னார்
 வாசியே யனையமயி னடத்துஞ் செவ்வேள்
 வாசியே யாங்கநக ராறில் லின்மேற்
 பாசியேய் மருவெஃகி மாலத் தோளு
 பாசியே காலனமைப் பற்றான் மாதோ (ங)

வாயேயிம் மானிலத்தெஞ் சொற்க்கட் டாலுய்
 வாயேயை தெண்ணையெனின் மாந்தர் தம்மை
 வேயேய்தோட் கொளுமாத ரானாத் தாரு
 வேயெனப்பன் னிப்பவத்துண் வீழ்த்தி டாதே
 மாயேக மானவத்துக் காலின் வேக
 மாயேறு மயிலுர்தி மன்னா நின்றாட்
 டாயேகத் தாவாங்க வாறில் லின்மேற்
 றுயேயென் நெக்காலுஞ் சாற்று வாயே (ச)

காதேதுந் துணையொடுதுற் பாடையேகேட்
 காதேயத் தான்வருமா கவலை கோபங்
 கோதேகற் கண்டுசுக மனைய லின்சொற்
 கொதையர்பன் னும்மொழியுட் கொள்ளா தேபூ

தோத்திரக்கொத்து.

௩

மாதேவா மும்மரங்க வாறில் ளின்மேன்
மாதேவன் சேய்வேலன் மலர டிச்செம்
போதேபோற் றுபவேத கீதங் கேளெப்
போதேதுந் துன்பயிலை புனித வாழ்வே

(௫)

———(*)———

சண்முகமர்வஸ.

எழுசீர்க்கழினை டிலாசிரிய விருத்தம்.

சோமோத யப்பிரபை திழ்வதந மாதாரர்
சூக்கியி லமுந்தி வாடித்
தொல்பிணிய டைந்துநொந் தந்தோசெ யாதமா
துற்குருத் தியமி யற்றிக்
காமாதி முதலாய பஞ்சபா தகமதைக்
கைக்கொண்டு நின்ன டியகங்
கனவிலும் நினையாத கொடியனே னென்னுநின்
கட்கருணை தந்தாளுவாய்
நேமாக டம்பாகு காருக்கு டத்துவஜ
நின்மலா சரவ ணபவர
நேயவன் பர்கள்சகா யாககர வணிகர்பணி
நித்யமங் களவை பவர
கூமரது நாமரது பூமரது வளரிரங்
கோனகரி லாற றையின்மேற்
குலவாறு படைவீடு நிகராக வமர்தேவ
குழகசண் முகநா தனே

(௬)

அஞ்சாது முற்பிறவி யிற்பவ மிழைத்தநா
லம்புலிக் கண்டாய் வயிற்
றவதரித் துக்குழனி பாலகும் ரப்பருவ
மாகியறி வேறி யும்பின்
கஞ்சாத னத்தனுக் குத்தொழில் கொடுக்கின்ற
காதக னெனக்கு நின்றன்

கழலிணைக ளனுதினம் புகழுகனி துவதசக்
 கட்கருணை தந்தா ஞுவாய்
 பஞ்சான னத்தனருண் மதலாய்கி ருத்திகா
 பாகே திப்பெண் வாயி
 பாலகா வெழுநகா வலிகர்தின முமைவாம
 பாகனற் றோழ னிதியுங்
 கொஞ்சமென வேண்பொரு ளெய்தியக மகிழிரங்
 கோநகரி லாறறையின்மேற்
 குலவாறு படைவீடு நிகராக வமர்தேவ
 குழச்சண் முகநா தனே

(உ)

சாதசங் கப்பழக் கம்மின்றியே தமர்க
 டாரமக வண்ணை தந்தை
 தன்முனைவ நுறவினோ றிவர்கள்பரி பாலனந்
 தன்னையே கொண்டு கித்தங்
 காதிசெயு மனதோடு முன்னுதிரி நாயினேன்
 கவலைபிணி வறுமைநீக்குன்
 கழலிணைக டெய்யடிய ருழியஞ் செய்கினது
 கட்கருணை தந்தா ஞுவாய்
 தீதுபுரி ஞாபத் மாதியர்கள் குலமறத்
 திரைவேலை சுவற வஞ்சந்
 திகழ்க்ர வஞ்சம்பி ளக்க நற்கிரன்
 சிறைக்குகை திறக்க வைவேற்
 கோதகல விடுமுருக நகரமனர் வளரிநங்
 கோனகரி லாறறையின்மேற்
 குலவாறு படைவீடு நிகராக வமர்தேவ
 குழச்சண் முகநா தனே

(ங)

நீர்மொக்கு ளனையளிச் சடமதனி லதிபிணி
 நீர்ப்பிவா தனைய டைந்து
 கிணைவுதடு மாற்பெஞ் ஞான்றுமே துன்பக
 கிறத்திமகி டத்தி லேறுங்

கார்மிக்க பெய்யன்வரு காலையினி லவதியே
 கைக்கொளா தின்றெ னக்குன்
 கஞ்சபல ரடியினைக ளோயாது துதிசெயக்
 கட்கருணை தந்தா னுவாய்
 வார்மிக்க கனதனக் கடவுளம் பிடிமினும்
 வனசரமி ஹந்த முவுமா
 வரையனைய புயமாறி ரண்டுதிகழ் புலவனே
 மயில்வாக னாகு மாரா
 கூர்மிக்க தனவணிகர் வளருநய புரியிர்ங்
 கோனகரி லாற றையின்மேற்
 குலவாறு படைவீடு நிகராக வமர்தேவ
 குழகசண் முகநா தனே

(௪)

நீடுபல யோனிக டொறுஞ்சனித் தூழ்வலியி
 னின்றுழன் றேத வித்தும்
 நித்தியம் மனைவிமக வென்றாசை கொண்டவர்க
 னேசமுற் றாசை மிஞ்சிக்
 காடுநக ரோடிநிதி தேடியுடல் வாடியலை
 சசடனே னின்னை யென்றுங்
 கணகமயின் மீதுபய நாச்சியோ டகமுனக்
 கட்கருணை தந்தா னுவாய்
 நாடுபுக முருணகிரி பாடுதமிழ் மாலையொடு
 நாயகன் றன்க விக்கே
 நவையுண்டெ னச்சொற்ற கீரபா வலவனவி
 னற்பாவு மணிமார் பகா
 கூடுமதி வணிகர்பொரு டேடுநற் புரியிர்ங்
 கோனகரி லாற றையின்மேற்
 குலவாறு படைவீடு நிகராக வமர்தேவ
 குழகசண் முகநா தனே

(௫)

வண்டாடு மலரோதி மாதரா ரிருதனம்
 மலைகலை நிறைந்த விந்து

தோத்திரக்கொத்து.

வனசமுத காசிருமி மும்போது நகைமுத்து
 மலர்நிழிக ணிலே'ற் பலங்
 கண்டாடி சொற்கபேர லம்மொனக் கொண்டுளங்
 கவலுமென் னவல நீக்கிக்
 கடிதுணைய யிற்காத் தேத்துகினை பகமுனக்
 கட்கருணை தந்தா ஞுவாய்
 தண்டாது கும்பொழிற் நிகழ்பாங் கிரிவேலை
 சார்திருச் சிறலை கனி
 தனக்குலகம் வலம்வந்த புரிபழகி யோகந்
 தணிகைசோ லைப்பதி பெனக்
 கொண்டாடி யடியர்க டுதிக்கும்வன முளவிரங்
 கோனகரி லாற றையின்மேற்
 குலவாறு படைவீடு நிகராக வமர்தேவ
 குழகசண் முகநா தனே

(௬)

——(*)——

ஆறுமுகப் பதிகம்.

பெருங்கழில்நெடில் விருத்தம்.
 காயமோ நிலையி லாதது மின்போற்
 காசினி வருமழிந் திடுமக்
 காஷபை பாஷி யாவுளி கின்றன்
 கருணைசேர் மாஷிமை நினைபாச்
 சேபனென் றன்னைத் திருயடிக் காளார்
 திறமுற வன்புமிக் கொண்டு
 திரிமே குடிகொ ளாமதின் ஞானத்
 தீபம தேற்றயாட் கொள்வாய்
 துயவா னந்த விரதமார் கனியே
 துகளில வடியரா ஞிமிறு
 சுற்றிப் பலரே மாவள்ளிக் கொடியுஞ்
 சுந்தரத் தேவநற் பிடியும்

ஆயவர தரத்தோ டறுதினர் தருவு
மற்புதக் கற்பக தருவே
அரங்கந் பதியி லாறறை மேன்மா
டத்தம ராறுமா முகனே

(க)

ஓதியோ கொண்டன் முகநிறை மதிகா
துசல்சேல் விழிருமி னாசி
யொண்கக மொழிப லோகதீர்த் தாள
மொப்பில்ந் தரங்கமு கினிய
சோதிசேர் பணிக டிகண்முலை மலையந்
துடியிடை யனநடை யென்னச்
சொல்லிய மாகர் மயல்வலைப் படுமென்
று னாற வந்தருள் புரிவாய்
மோதியே யண்ட கோளகை திறக்க
முடுக்களும் விலகவெவ் லேலை
முற்றுமே சுவரச் சிறையடிக் கொளுங்கான்
மோதுகே கயபதை நடத்து
மாதியே யசுரர் குலமறுத் தமா
ரருஞ்சிறை நீக்கிய ருகனே
யரங்கந் பதியி லாறறை மேன்மா
டத்தம ராறுமா முகனே

(உ)

பலபிணி நிறைந்த வுடற்சுமை வெறுக்கேன்
பங்கய முகமென வுன்னும்
பாவைய ராசை கனவினு மறுக்கேன்
பலமுள மிதுதொலை யாய
மலதிரி பந்த பொறுக்கிலே னிந்த
வாறுமு னாயினேன் நனக்குன்
மலரடி யிணைக டந்தகத் திருள்கா
மாறஞா னச்சுட ரளிப்பாய்
கீடக ளமா ரிருடியர் துயர
நீங்கவைந் தானனப் பகவ

னெற்றிநின்றேயு வாயுவாற் கஞ்ச
நிறைசர வணத்தினின் விடுப்ப
வலகிலா வாதி பரைகாத் தேந்தி
யணைத்தெடுத் திடவருஞ் சேயே
யாங்கநற் பதியி லாறறை மேன்மா
டத்தம ராறுமா முகனே

(௩)

முற்செயும் பவத்தாற் சத்தவா ருதியின்
முழுகியே கரைதெரி யாது
முதலையே முதல மகாமாங் காலர்
மோதலை யாயநீப் பினிகள்
தற்செய விதனாற் றெடுத்து னாயேன்
றுன்பற நிற்பத கமலத்
தோணியா லெடுத்துக் காணியாஞ் ஞானத்
தொல்புவி யடைந்திட வருள்வாய்
சற்சன ராய வமனாக் காக்கத்
தனநட மயின்மிசை நின்ற
சத்திவேல் விடுத்தா ராழிசேர் கொக்கைச்
சுடுதியிற் சட்டியி லவித்தோ
யற்செயும் பொழிலி லரவுரு மணிக
ளாதவ னெளிதரு வளஞ்சே
ரரங்கநற் பதியி லாறறை மேன்மா
டத்தம ராறுமா முகனே

(௪)

பற்பல கவலை யடைந்ததி துன்பப்
படலம தீவடல் வாடிப்
பாரசீசைத் தந்தை தாய்தமர் தம்மைப்
பாதுகாக் குந்தொழிற் கொண்டு
துற்பல மாகப் பலபிணி யுற்றுத்
துயருறு நாயினேன் றனக்கத்
தொல்லைக ணிக்கி நல்லரு னோக்கத்
தோடுநின் பத்திதி யருள்வாய்

தோத்திரக்கொத்து.

சு

சற்பக தருவே யடியர்கண் மனத்தாற்

கசின்னுணு பாணந்த வமிழ்தே

கந்தர வருவச் சிந்தர வரயன்

கரளினு லடைதயர் மாற்று

மற்புகும் பசிய நிறத்தினன் முதல

வமரர்க ளிடரற வருவே

யாங்கநற் பதியி லாறறை மேன்மா

டத்தம ராறுமா முகனே

(௫)

எத்தனை பிறவி யெடுக்கினுஞ் செனை

மின்றியே ஈருக்கினு நின்ற

னிணையடிப் போதெ னகமதிற் பதித்தே

யீகையுஞ் செல்வமுந் தந்து

முத்தர்கட் கூழி யஞ்செயுந் திடமு

முதறி வோடுனைத் தெரியு

முனிளிலா மனமும் பிணியிலா வுடலு

முதல்வவெற் சின்புட னருள்வாய்

கர்த்தனே யடியர் கவலைக ணீக்குங்

கருணையே திசும்பெருங் கடலே

கண்ணினுண் மணியே விண்ணவர் புரத்தைக்

காத்திடுஞ் சத்திவே லவனே

அத்தனே யயிரா வதிகதிக் கரையி

லலைதரு திருமணி நிறையு

மாங்கநற் பதியி லாறறை மேன்மா

டத்தம ராறுமா முகனே

(சு)

கொன்றிடா விரத முடையவர்க் குனது

கூரநு ளுண்டென வறிஞர்

கூறுதல் கேட்ட தன்றியவ் வெழுக்கங்

கொண்டிடா திவ்வுட லோம்பா

கின்றதை வெறுக்க மனமெனுங் குரங்கு

கிலைபடா தோடுதென் செய்வேன்

தோத்திரக்கொத்து.

கின்னரு டந்தவ் கின்னலை நீக்கி
 நேயனை யாட்டுகொளல் வேண்டும்
 மன்றுளே நடிக்கும் பாசிவ மகிழ
 மனுவுரை பகர்தரு குருவே
 மாங்கனிக் காகாயின் மிசை யுலகை
 வலம்வரு பிரணவ வருவே
 அன்றக ரகினு லமரர்கோ ணடைந்த
 அல்லல்போக் குங்கன திருவே
 பாங்குந் பதியி லாறறை மேன்மா
 டத்தம ராறுமா முகனே

(எ)

கற்பன கற்றத் தெரிந்திலேன் சிலத
 கற்றமா மமதை யா லெவர்க்குங்
 கவிவல னெனப்பல் பெருமைகொண் டபலா
 காதுற வாய்ப்பறை யாகச்
 சொற்படி நாவே யடிதரு கோலாத்
 தொல்புகி பிணிற்றிரிந் துழலுந்
 தன்பினேன் றனக்குன் பதமல ரிணைகள்
 குட்டிகன் மெளகவைப் பருள்வாய்
 கிற்பன விவேக கிறைதரு பீட
 மேலிப குர்பனுக் கிடப
 மீதுறு மானுக் குறைபிர ணவத்தின்
 கிரிபொரு னுகைத்தசற் குருவே
 அற்புத வமர ருலகென மாட
 மணிதரு தெருகிறை வளஞ்சே
 ராங்குந் பதியி லாறறைமேன்மா
 டத்தம ராறுமா முகனே

(அ)

இக்குளில் வேடன் புட்பபா ணத்தா
 லெப்த்தகா டொறந்திரிந் திழைநே
 ரிடையுடை மாதர் புடையினி லொழுதி
 யிடருந்வி நோயடைந் தந்தோ

தோத்திரக்கொத்து.

கக

முக்கிய மாய விச்சட நசிக்கு
 முயற்சியே கொண்டிழ னுயேன்.
 முன்னர்வந் தஞ்ச லென்னவின் பாக
 மொழிந்தெனை யானுதல் புரிவாய்
 குக்குடத் துவன னச்சிதா னந்த
 குகமுந் தேசநிங் கார
 குழகமா மஞ்ஞை வாகன வசுரர்
 குலமற விடுத்தவேற் கானே
 அக்ஷமா மணிவெண் னீறணி நேய
 வதிகன நாரவை சியர்வா
 முரங்கநற் பதியி லாறறை மேன்மா
 டத்தம ராறுமா முகனே

(க)

சுகத்திர சிகர வரவர யனுக்கோர்
 தலைக்கன மாயசிப் புலியிற்
 சனித்தகன் மாமூர் வனபற வைகண்மா
 தகைமைசேர் மானுட மாகிப்
 புகப்புக வனத்தான் சிருட்டிசெய் தவன்கை
 புண்பட ளின்னமுஞ் செல்லாப்
 புன்னெறி நீக்கி யிச்சடத் துடனின்
 பொற்சமு லீணைகொடுத் தாள்வாய்
 மகச்சதத் தவன்மா மகள் வளிகொழுநா
 வரைக்குடை பிடித்தவன் மருகா
 வாரண முசத்த வனுக்கினை யோய்மா
 மாகத கிறவுமை சேயே
 அசத்திரு ணிக்கு மடியர்கட் கடிய
 னுமான் மகிழ்தரு புதல்வா
 வரங்கநற் பதியி லாறறைமேன்மா
 டத்தம ராறுமா முகனே

(உ)

வருகைப் பத்து.

பொன்னே வருக தென்றமிழின்
 புலவர வருக வடிபவர்கட்
 கன்னே வருக கருணைதிக
 முப்பர வருக வந்தமிலா
 மின்னே வருக வெணையாளும்
 வேலா வென்முன் வருகவே
 தன்னே ராங்க வரஹைநற்
 றண்ட பாணி வருகவே

(௧)

கன்னே வருக கின்பமெனுங்
 கடலே வருக கிபுதர்கிறை
 கின்னே வருக வடிபர்களின்
 கிருப்பே வருகச் சதுர்மறைசொல்
 பன்னே வருக நீச்சிரார்தம்
 பகையே வென்முன்வருகவே
 தன்னா ராங்க வரஹைநற்
 றண்ட பாணிவருகவே

(௨)

முருகா வருகப் பரங்கிரிவரம்
 முத்தா வருகச் சீரலையின்
 அருகா வருகப் பழகிமலை
 யத்தா வருக வமரர்பதி
 மருகா வருக வேரகத்தின்
 வாழ்வே வென்முன் வருகவே
 தருகா வரங்க வரஹைநற்
 றண்ட பாணி வருகவே

(௩)

குருவே வருக மெஞ்ஞானக்
 கொழுந்தே வருக நித்தியமாம்

தோத்திரக்கொத்து.

கந

உருவே வருகத் திமிரமல
 மொழிப்போய் வருக
 வும்பர்தொழுந் திருவே வருகக் கமலபதச்
 செவ்வே ளென்முன், வருகவே
 தருவே யரங்க வாறறை, நம்
 றண்ட பாணி வருகவே

(சு)

முத்தே வருக வள்ளிமின்னூர்
 முகிலே வருகக் களங்கமிலாச்
 சித்தே வருகக் குலிசன்மகட்
 சேர்வோய் வருகத் தேமறையின்
 னித்தே வருக மயின்மீதில்
 விமலா வென்முன் வருகவே
 சத்தே யரங்க வாறறைநம்
 றண்ட பாணி வருகவே

(ரு)

தேனே வருக மலைமகளின்
 சேயே வருகப் புலவர்புகழ்
 கோனே வருகப் பரசிவசற்
 குருவே வருகக் குறமகள்சி
 மானே வருக வென்மிடிநோய்
 மாற வருக வருகவே
 தானே ரரங்க வாறறைமேற்
 றண்ட பாணி வருகவே

(சு)

ஐயா வருக நாகமுகத்
 தவன்பின் வருக வயிலேந்துங்
 கையா வருக வசுரர்குல
 காலா வருக மான்மருகா
 துய்யா வருக வென்மிடிநோய்
 துடைக்க வருக வருகமுத்
 தையா வரங்க வாறறை நம்
 றண்ட பாணி வருகவே

(எ)

மறையே வருக வம்பறையின்
வடிவே வருக வய்விடின்
னறையே வருக வன்னறையின்
னட்பே வருக வன்னட்டின்
முறையே வருக வென்மிடிநோய்
துடைக்க வருக வருகவே
தரையா ராங்க வாறறைநற்
றண்ட பாணி வருகவே

(அ)

சிலா வருக மயிலேறுந்
தேவா வருக வுமைமகிழும்
பாலா வருக வன்பர்குணப்
பண்பே வருகச் சிறுசதங்கைக்
காலா வருக வென்மிடிநோய்
கடத்த வருக வருகவே
தாலா ராங்க வாறறைநற்
றண்ட பாணி வருகவே

(ஆ)

சேரா வருக விப்பதிகஞ்
செப்பு கினது திருவடியர்
நேரா வருக மயின்மிசையின்
நீமிட மெனது வறுமைபிணி
சேரா தகல வருகருக
சேயே வருகத் தினம்வருக
தாரா ராங்க வாறறைநற்
றண்ட பாணி வருகவே

(இ)

வாழி மாமுதில் வையக மன்னவன்
வாழி வானவர் மன்னிய பாவலர்
வாழி செல்வம் வணிக நகரத்தார்
வாழி யாறறை வாழுங் குழகனே

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீபரப்ரம்ஹணேநம :

பசுமந்தான் தண்டபாணி மேற்பாடிய

தோத்திரக் கொத்து.

விநாயகர் காப்பு.

வெண்பா.

ஏத்துபசு மந்தா னிறைதண்ட பாணியின்மேற்
றோத்திரக்கொத் தன்பாகச் சொல்லுதற்கு—ஆர்த்துவரும்
வித்தகத்த னத்துபத்தர் சித்தமொய்த்த வத்தனத்தி
மத்தகத்த னொத்தகத்தா மால்

சடாக்ஷரவெண்பா

சங்கரியின் பாலா சதுர்மறைகள் போற்றுகின்ற
துங்கமிகு மாறிரண்டு தோளாமா—தங்கவெற்குத்
தந்தா ளிறுதியினின் றுளே யருள்செய்பசு
மந்தான் சரவணப வா

(க)

இரவியொளி சேர்பன் னிருகுழைக டாங்குந்
திரமிஞந்த வாறுமுகத் தேவே—கரவின்றி
வந்தா ளெனையே வளஞ்சேர் கனகபசு
மந்தான் சரவணப வா

(உ)

வள்ளிமண வாளா வடிவே ஹுதோளா
புள்ளிமயி லேறும் புலவாதம்—தெள்ளுதமி
மெத்தா பெனக்கருள்செ யேமுலகும் போற்றுபக
மந்தான் சரவணப வா

(க)

மிணக்க மறிந்திணங்கென் நேகுழக நின்பா
லிணக்கமுற வந்தே னெனக்கே—பிணக்கின்றி
நந்தாப் பொருளாருள்செய் நாதாவ ளங்கொள்பக
மந்தான் சரவணப வா

(ச)

பலகையுறை கோன் பனுவற் கிரங்கி
நலகைம்மா றியந்தகு நாதா—உலகைவலம்
வந்தாயெ னக்கருள்செய் மன்னிய பொன் மேவுபக
மந்தான் சரவணப வா

(ரு)

வாவா குமாரால் வண்டமிழ்சொ லக்கிருபை
தாவா வென் னுயில்வந்து தான்றங்கித்—தேவாநல்
மந்தாரஞ் சூழ்ந்துமுனின் மாமுத்தஞ் சிந்து பக
மந்தான் சரவணப வா

(கூ)

—————(*)—————

பஞ்சவிரத்தினம்.

அறுசர்க்கழில் நெடிலாசிரியம்.

சீராணை யடியர்களைச் சீராணை வனசார்மின்
நெய்வ யானைப்

போன விருமானைப் பிரியாத பெருமானைப்
பிரண வச்சொற்

கூராணைச் சிறையிட்ட வயிற்காத்தின் கூராணைக்
குலவும் வெட்சித்

தாராணைப் பகமந்தான் சண்முகனை யுனியினையைத்
தடிதல் செய்வாம்

(க)

பந்தமறுத் தாள்வாளைப் பரங்குன்றில் வாழ்வாளைப்
 பழி யாளைச்
 செந்தினகரத்தாளைத் திருத்தணிபி லுறைவாளைச்
 சுகிமே லாளைக்
 கந்தனெனும் பெயாளை யேரசத்திற் பெயராளைக்
 சண்டோர்க் கின்பந்
 தந்தாளைப் பகமந்தான் சண்முகனை யுனிவ்னையைத்
 தடிதல் செய்வாம் (௨)

கட்டாளைப் புலவரின்கொல் நயப்பாளைப் பத்தரக
 கணியின் பந்தெ
 விட்டாளைக் கிவுஞ்சம் பிளகாவைவேல்
 விட்டாளை விபுதர் வாழ்த்தப்
 பட்டாளைக் காடர்களுக் கெட்டாளைப் பிரணவச்சொற்
 பரபர்க் கோதத்
 தட்டாளைப் பகமந்தான் சண்முகனை யுனிவ்னையைத்
 தடிதல் செய்வாம் (௩)

சேயவனைக் குருபுனிக்குத் தென்றமிழ்சொல் தூயவனைச்
 சேனா டேத்து
 நேயவனை யடியர்கள் சூயவனைச் சங்கரன்ற
 நெற்றி பின்றேய்
 வாயவனை பறைபழிச்சும் வாயவனை யுயர்க்குயிரா
 யன்பு மிக்கொ
 டாயவனைப் பகமந்தான் சண்முகனை யுனிவ்னையைத்
 தடிதல் செய்வாம் (௪)

முருகோனை யித்தான்மான் முருகோனை நாகமுக
 முர்த்தி யின்பின்
 வருகோனைத் தாருகனை மறலியுல குறவிடுத்த
 வைவே லோனைத்

தருகோனுக் கரசளித்த சாவணனை யெனக்கினிய
சடக்கரத்தைத்
தருகோனைப் பசுமந்தான் சண்டுகளை நினைந்துகினை
தடிதல் செய்வாம்

(ரு)

—————(*)—————

சத்தநகரத்தவர்கள் பத்திசொல்குகப் பதிகம்

பெருஞ்சாழ்ந்தெழில் விருத்தம்.

மின்னிய வடிவேற் காதலத் தழகா
விண்ணவர் பணிபத குழகா
வினாநனி கடப்ப நாமலர் மாலை
விசகித மாயணி மருமா
மன்னிய மாகத் தரசன்மா மாளும்
வனசார் மாதமோ யாது
மருளிய வாசு பன்னிரண் டெய்து
மறைபுக முறுமுக முருகா
கொன்னுனைச் சூலந் தண்டுகொ ளசார்
குழுவறத் தடியனைக் காக்குங்
கொற்றவா வோது நற்றவா வேதக்
குமரிபாள் பெற்றவா வாவா
பன்னிய பாவின சொற்கவை பறியும்
பாவலா வெற்கரு டாவா
பசுமந்த னகரில் வளரொழு நகரப்
பண்ணவர் பணிகுக வேளே

(க)

சத்தந னினது திருப்புகழ் பாடுந்
தாசன மருணையங் கிரிநா
தர்க்குமா மதுரைச் சங்கநா வலரிற்
றலைமைகொள் கிரபா வலர்க்குஞ்
செந்தைய துவந்து பதவினை கொடுத்த
தேவனே குருமுனி தனக்குத்

தென்றமி நூரைத்த விமலதே சிகனே
 திரிபுர சமரசங் காற்கு
 முந்திய பிரண வப்பொரு ளுவப்ப
 மொழிந்திடும் பரமசற் குருவே
 முக்குறுந் பகற்றி யைம்பொறி யளித்த
 முனிவர ரருந்தகல் லமிழ்தே
 பந்தமே லசட னாயினு டெனைநீ
 பாதுகாத் தருள்செய வேண்டும்
 பசுமந்த னகரில் வளரொழு நகரப்
 பண்ணவர் பணிசூக வேளே

(2)

தண்ணொளி திகழும் பூரண விர்தோ
 தயமுக மாறுமீ ராறுந்
 தகைமைசேர் பருதி யிருந்தன செனியிற்
 நங்கிய குழைகளு மடியர்
 விண்ணவர் பவங்க ணசித்திட வருள்செய்
 மேதகு விழிகளும் புயமும்
 வெவ்வினை யசுர ரறவிடு மயிலும்
 வெட்சியந் தார்புரண் மார்பும்
 கண்ணக னுலகை வலம்வரு மயிலுங்
 கானவர் வானவர் மாதர்
 காமதால் வருடு பதவினை களுமென்
 கண்ணிலு மகத்திலுங் குடியாப்
 பண்ணுதல் செயுமெம் பருவர னீக்கிப்
 பாதுகாத் தருடர வேண்டும்
 பசுமந்த னகரில் வளரொழு நகரப்
 பண்ணவர் பணிசூக வேளே

(3)

முன்செயும் பவத்தா லனைவயிற் றுதித்து
 முதலிது வெனத்தெரி யாத
 முர்க்கரோ டிணங்கி யறித்திய வாழ்க்கை
 முக்கிய மெனப்படிந் தந்தோ

தோத்திரக்கொத்து.

கண்ணிர் மனர்கொள் கல்லியர் மயலிற்
 களிழ்ந்துசெய்தவற் செய்கை
 கருதியே வியற்றி நீன்னடி துதியாக்
 கள்வனே னாடுவா மின்றன்
 மின்றிழ் பாதகினை கொடுத்தாடலின்
 மேனிய பிணிகெடுத்த தென்னா
 மிகையிருத் தவதா னம்பண வறள்வாய்
 விபுதர்ன் பணிபாப் பொருளுந்
 பன்னக வகைய னருந்தவத் துதித்த
 பாவதி யும்மசிஞ்சேயே
 பகமந்த னகரில் வளரொழு நகரப்
 பண்ணவர் பணிசூக வேளே

(௭)

எல்லையி றவர்க ளியற்றியிப் பிறகி
 யெய்தியு மநிலிலா தம்ம
 வெத்தனை பெரிய பாதகச் செய்கை
 விழைத்தபா கொடியனே னெவரினுந்
 கல்லினை யுருகப் பண்ணுகின் கிருபை
 கடைடனேற் றளித்திடினென்கினைக்
 கருதியப் பிழைந னெத்திடு மார்த்தக
 கையுறு கவியெனக் காண்பேன்
 அல்லினை யொத்த நிறமுறு மகர
 ரறகிடு சத்திவே லவனே
 அருமறைத் தனிசு லுறை பான் மழை
 வவனியை வலம்வரு குமரா
 பல்லினைக் காட்டும் பருவா லெண்ணிப்
 பற்றிடா தநுள்செப வேண்டும்
 பகமந்த னகரில் வளரொழு நகரப்
 பண்ணவர் பணிசூக வேளே

(௮)

அனுதின மறுகா லத்திலு கின்ற
 னம்புய மலாடி யினைக்கே

தோத்திரக்கொத்து.

உக

யருச்சனை யியற்றாப் பாமா னென்னு
 மருமறை துதிக்குமீ ராறு
 தினகரோ தயமா வகையன புயத்திற்
 சேர்த்துறுங் கடிதுனை யயிலைத்
 திருமுக மோரா நினைக்கடம் பணியுஞ்
 செம்மரு மத்தினை; யென்றும்
 வனசார் மாதும் வாரண மின்னும்
 வானவர் களுமுமை யம்மை
 மதியணி யீச னடியவர் களுமல்
 வனப்பினைப் பார்த்தலுக் காகப்
 பனுவுல்செய் யிமையா நாட்டமெய் தினரிப்
 படிநென் கவ்வண மருள்வாய்
 பசுமந்த னகரில் வளரெழு நகரப் பண்ணவர்
 பணிகு வேளே

(சு)

திரிபுர தகனி சிவையுமை யம்மை
 தெரிந்தருட் புனிதநீ ராட்டித்
 தேவர்கள் வேண்டித் தவஞ்செயு மழிவில்
 திண்பத மென்றித் தியமாம்
 விரிதுகி லதனா லொத்தியத் துவமா
 மேதரு நீறணிந் தென்று
 மெய்த்தபூ ரணநற் பொட்டது நுதலில்
 விகசித வெளிதா விட்டுத்
 தூரியமா தூரியா தீதமெஞ் ஞானத்
 தூபவா லத்தியான் முக்காற்
 சுற்றிமுச் சத்தி யாயர்வந் தருகேற்
 றொம்பத மென்றதொட் டியினிற்
 பரிபுர மொலிக்க வைத்தினி தாட்டும்
 பாலகா வெற்கரு டருவாய்
 பசுமந்த னகரில் வளரெழு நகரப்
 பண்ணவர் பணிகு வேளே

(எ)

கோதிலஞ் சிகியஞ் சொற்பயில் கிள்ளை

குக்குட நாகண வாய்ப்புட்

குலவுசக் கரவா கந்தவ ளவனங்

குடிக்கொளும் பொங்கரின் மலர்துள்

சாகமுண் பெரக் கட்டிய விறுலின்

றனித்திர டேனுநற் கனியின்

சாறு மொன்றாகிக் கான்மடு வாறாய்ச்

சாகா யீதுற வெதிர்த்தே

பேகமாச் சங்க மேற்றெவண் னதிரங்

ளெரிதிகழ் மணிகளை யுதுக்கு

மீரங்கமா நகரி வீசனார் திசைக்கண்

ணிவர்தர நாடுடை வணிதூர்

பாகமோ டியற்று கோவிலி லமநும்

பகவனே பெற்கரு டநவாய்

பசுமந்த னகரில் வளரொழு நகரப்

பண்ணவர் பணிசூக வேளே

(அ)

கோவல னாயற் பாடிபுக்கிருந்த

கொற்றவன் பஞ்சவர் தம்மைக்

கூடியே காத்த மாயவன் யானை

கூப்பிட முதலையைச் செகுத்தோ

னுவலாய்ப் பிரக லாதனுக் கிரங்கி

யரிவடி வாயிர ணியனை

யந்தியிற் பிளந்த விண்டிரா வணனை

யமரிடை ராமபா ணத்தாற்

காவல ரமார் வேண்டிடக் கொன்ற

கருடகில்வண்ணனுக் கிளைய

கௌரிமா தேயி பகமகிழ் குழவி

கஜானனன் பின்வரு கந்தா

பாவலர் புகழும் பதவினை கொடுத்துப்

பத்தனும் படியெனை யாள்வாய்

தோத்திரக்கொத்து.

௨௩

பசுமந்த னகரில் வளரொழு நகரப்
பண்ணவர் பணிசூக வேளே

(க)

ஆதியிற் பரம னுதல்விழி யழவி
லறபொறி சிதறிட வாயு
வங்காத் தேற்றுக் கங்கைசேர் நாண
லமர்சா வணத்தினின் விடுப்பச்
சோதியின் மயநற் குழவிக ளாகித்
தோன்றிடப் பரையக டிகுழந்து
துணைச்செழுங் காத்தா லணைத்திட வொருசேய்
துவதசக் கரச்சடா னனமாப்
பேதியா தந்தப் பரசிவ வருவம்
பெற்றுமு வுலகனைப் பற்பல்
பிறளிசெ யசுர வரயவச் சூரன்
பிளந்திடச் சத்திவேல் விடுத்தோய்
பாதியம் பிறைநே ரொளிதரு துதலாய்
பழநிவே லன்றனை யாள்வாய்
பசுமந்த னகரில் வளரொழு நகரப்
பண்ணவர் பணிசூக வேளே

(௨)

———(*)———

தைப்பூசவிரதோற்சவ விருத்தம்.

சீர்கொண்ட தண்டாள மலையொழிக் கும்புனற்
றிகழுமயி ராவதி நதி
தீரமுள கோகனக மாதரக்தாகவளர்
சிங்கார நகர ரங்குஞ்
செழிக்கவரு நகரமன் னவர்களுறை யாறறைச்
சிகரமேன் வனச ரமினூந்
தெய்வநற் பிடியுமிரு புரமேவ வடியவர்கள்
சேவடிவ னங்க வருணன்

றிணாவேலை மத்தியிற் சதகோடி யுதயமே
 செய்ததன விரிக.லாபச்
 சிசிமீதி லாரோக ணித்தகார் குலமறச்
 செய்தவடி வேற்கை யுறிஞ்சு
 சிந்தாமு கப்பகவன் முன்வாச்-சகலவபி
 ஷேகசர் வாலங் கீர்தஞ்
 செய்துநெய் வேதனங் கொண்டுவரு டந்தொறுஞ்
 சேர்மகர மதிஞ்சு நாட்
 டார்கொண்ட தேவதுந் துமிழுதல வாத்தியஞ்
 சாகரத் தொனி யடக்கச்
 சாவன்ன வானு வறைக்கண் ணிருந்தினிய
 சந்தாகார் தக்கற் களாற்
 சதுவரு ளாடகத் திடவச்சு மாகதத்
 தட்டுவயி ரப்பி டமெண்
 டருபவள நற்கால்க ளாடுநீ லத்தினாற்
 மக்கபோ திகைகண் மாட்டித்
 தகதகா யம்மெனப் பலகிறப் பட்டிற்
 சமைந்த மேற் கட்டி விண்ணிற்
 மடவவிவர் வாரணக் கொடிதோர னங்கள்பல
 சாமரங் குடைகள் செண்டா
 தாலவட் டஞ்சிவிரி யாலவட் டங்கவரி
 சயபேரி மேள தாளஞ்
 சங்குசின் னம்பூரி யெங்கணு முழங்கபச்
 சைப்புரவி யிரி ரண்டு
 வார்கொண் டிணக்கியே பூட்டியொளிதிகழ் கயிலை
 மையன்ன கிரத மீது
 வந்தேறி வேததே வாரபா ராயணம்
 மறையவர்க ளடியர் சாற்ற
 மாதரார் பல்லாண் டிசைக்கவிண் னவர்கள்பூ
 மாரிசொரி யச் சோடச

வணக்கத்து டன்றாப தீபமேற் றுப்பெருமை
மன்னுமுகல் ரோடிண் வழி
வடக்கிற்செ லுத்தியம் பிரசர்லீ திக்கண்
மடக்கிக் கிழக்கா கவே
மலர்மினா ஞலவுபசு மந்தானில் நகரமடம்
வந்தனக் கொடி கட்டியே
மாநிலத் தன்னவர்கள் பசியாற வடிசிலும்
வழங்கி முத் தினமிருந்து
மறுநாளி னிற்சகல வைபவத் துடனிரத
மன்னியே ரெங்குன் வவாஇ
யேர்கொண்டு தொழும்டியரொவ்வொருவ ருக்குமே
யேராள மான காஷி
யீய்ந்துவந் தேமருத மன்னகத் துற்றவ
னியற்றுபூஜ னைகள் கொண்டு
என்றென்று மேமனவி ருப்பத்து டன்னமரு
மிருமுவ றைக்கண் மேல்லீ
டெய்தியித் திருவிழா வினைநடத் தும்பத்த
ரேழு கோ விற் பிரிவுள
வின்பமா கியதிருப் பணிசெயும் நகரவணி
கேசர்கட் கதிக செல்வ
மிகபரத் தினிலுமுற வருள்சண் முகாவெனக்
கில்லற நடத்த மார்க்க
மின்றியுங் கடனுடற் பிணியெய்தி யுந்துன்ப
மேகொண் டிருக்கு மெற்கல்
விடர்களைர் தருள்செய்கு வாய்குமர குழகனே
யெஞ்ஞான்றும் வாழி வாழி.

வாழ்த்து வெண்பா.

கார்வாழ்க வங்கமலக் கந்தன் பதம்வாழ்கப்
பார்வாழ்க வாழ்கப் பசுமந்தான்—ரோரும்
பாவாணர் வாழ்கப் பண்ணேசர் நகரத்தார்
பூவாணர் வாகழ்கப் பொலிந்து

முற்றிற்று.

